

for os, der sætte Bekendtgørelser i Bladet; thi Bekendtgørelserne ville komme ud til en langt større Læsekreds end den, som en særskilt Statstidende vil faa. De gratis omdelte Eksemplarer ville være de samme, enten man tager det gamle Centralblad eller skaber en Statstidende, og Holderne af den sidste ville være langt færre end Holderne af Berlingske Tidende. Det vil endelig være fordelagtigt for Befolkningen, der skal søge visse Underretninger i offentlige Bekendtgørelser, idet det gamle Blad kommer det langt lettere i Hænde, da det udgaar i et mange Gange større Oplag. Jeg tillader mig derfor at anbefale, at man vil udføre Reformen paa den Maade, der er fordelagtigst for Staten og tillige er nyttig baade for dem, der bekendtgøre, og for den Befolkning, der skal have at vide, hvad der staar i Bekendtgørelserne.

Dinesen: Det er kun en kort Henstilling, jeg agter at gøre, da denne Sag nu foreligger til endelig Behandling. Jeg tillader mig at hente mit Udgangspunkt fra en Bemærkning om Lov om Ministerialtidende. Jeg har Gang efter Gang, naar jeg har kastet et Blik paa de Eksemplarer, her omdeles, set, at der ruttet i høj Grad med Papiret. Der kunde aabenbart staa meget mere paa Siden, end der nu trykkes paa de enkelte Sider af dette Blad, og det gør, at der nu gaar mere Papir med, og at Bekostningen i det hele bliver større, lige som Opbevaringen af disse Tidender bliver vanskeligere, idet de faa et større Omfang, end de vilde faa, naar man gik lidt mere sparsommeligt til Værks med det Papir, man anvender. Jeg anser det for ganske berettiget, naar Talen er om at gaa til en Statstidende, at man saa ønsker mere Sparsommelighed, hvis Sagen bliver til Virkelighed, end der iagttages ved Lov om Ministerialtidenden. Jeg tror, at man i de senere Aar er kommen ind paa at gaa frem med større Bekostelighed end nødvendigt med Statens Tryksager af denne Art, og skal Staten gaa til under den Form, der her er Tale om, at udgive en saadan Statstidende, er der Grund til at vise Sparsommelighed i saa Henseende. Jeg har nævnt saadanne Forhold før i Tinget, og jeg henstiller det nu til den meget ærede Minister, der, hvis dette Spørgsmaal gøres til Virkelighed, vil faa med denne Sag at gøre.

Ordføreren (Vilhelm Lassen): Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbø) har været opmærksom paa,

at jeg ved anden Behandling udtrykkelig betonedede, at Udvalget havde undersøgt de økonomiske Forhold meget nøje og var kommet til det Resultat, at Udgivelsen af en Statstidende ikke vilde medføre Tab for Statskassen. Jeg tør sige, at vi have undersøgt Sagens økonomiske Side meget indgaaende, dels ved egne Undersøgelser og dels ved Hjælp af Oplysninger, som ere indhentede af Indenrigsministeriet, og som velvilligt have været os overladte, om, hvor mange officielle Bekendtgørelser der indrykkes aarligt her i Landet, og hvor meget de ville fylde, og efter dette have vi gjort vort Overslag over, hvor meget Papir der vil medgaa, hvor megen Sats der er o. s. v. Og saa have vi hos en Bogtrykker indhentet Overslag over Udgifterne ved et saadant Blad, men disse Oplysninger have været ganske private og ikke af nogen forbindende Karakter, saa at vi ikke have anset os for berettigede til at offentliggøre dem i det enkelte. Jeg tør imidlertid sige, at det Tilbud, der foreligger fra et Firma, lyder paa et saadant Beløb, at der ikke kan være Tale om, at Udgivelsen af en Statstidende skulde medføre noget Tab for Statskassen. Jeg sagde ganske vist, da jeg havde Ordet ved anden Behandling, at naar jeg talte om, hvorvidt der vilde være Fordel eller Tab for Statskassen derved — og jeg tror, at der efter vort Overslag vil blive nogen Nettoindtægt — tænkte jeg ikke paa, at man skulde skaffe Erstatning for det Tab, Statskassen lider ved den nuværende Privilegieafgifts Bortfald. Jeg mener, at naar man kunde gennemføre en for Befolkningen nyttig Reform uden anden Udgift end den, der vilde ligge i, at Staten mistede Afgiften af Privilegierne, saa maatte man være glad derved. Jeg har tidligere under denne Sags Behandling sagt og skal gentage det her, at jeg tror ikke, at man har paalagt denne Afgift af Privilegierne for at skaffe Staten en Indtægt — denne Indtægt er saa ringe, at den ikke spiller nogen som helst Rolle for Statskassen — men man har paalagt Afgiften, fordi man ikke har villet lade de paagældende Blade nyde den fulde Indtægt af, at Privilegiet begunstiger dem alt for meget.

Jeg skal nu sige et Par Ord om det Overslag, som det ærede Medlem for Kalundborg mødte med angaaende den Sag. Han havde faaet et Overslag over Udgifterne ved en Statstidende i et Oplag af 5,000. Idet han saa regnede Tabet af Afgiften af Berlingske Tidendes Privilegium med som Udgift for Statstidenden,